IPN GK 196/62
NTN 62

Nr. akt.

Protokół przesłuchania świadka

Warszawa, dnia 16 marca 1936r. Sędzia Okręgowy Śledczy II rejonu Sądu Okręgowego w Warszawie Halina Wereńko deleg. do Komisji Badania Zbrodni Niemieckich przesłuchała niżej wymienionego w charakterze świadka. Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie, oraz o znaczeniu przysięgi. Sędzia Odebrał od niego przysięgę na zasadzie art. 109 k.p.k. poczem świadek zeznał co następuje:

Imię i nazwisko Feliksa Szczepaniuk z domu Skoczyn
Imiona rodziców Antoni i Józefa z Biernackich
Data urodzenia 18-IX 1907r. we wsi Rybno, pow. Pułtuski
Zajęcie handlujące
Wykształcenie VII oddziałów szkoły powszechnej
Miejsce zamieszkania ul. Głuchowska nr. 3a
Wyznanie rzymsko-katolickie
Karalność nie karana

W czasie okupacji niemieckiej mieszkałam w Warszawie przy ul. Pańskiej nr 93, razem z mężem Andrzejem, ur. 27 listopada 1910r. w Międzyrzeczu, drukarzem mat. z zawodu, zatrudnionym przed wojną 1939r. w ~~Pat~~ Wojskowym Instytucie Geograficznym, ul. Al. Jerozolimskie nr. 90. W czasie wojny mąż mój nie był nigdzie zatrudniony, pracował dorywczo. O tem czy mój mąż należał do organizacji podziemnej mającej na celu wojnę z Niemcami, - nie wiem, ponieważ mąż mój nigdy mi o tem nie mówił. Natomiast wiem iż mąż z kolegami często czytywali gazetki z prasy podziemnej. W dniu 6 grudnia 1943r. na Nogu Nowego Światu i Alei 3 Maja z tramwaju w czasie łapanki ulicznej mój mąż został zatrzymany przez żandarmów, razem z 27 innymi mężczyznami. Opowiadał mi o tem mężczyzna, nazwiska którego nie znam, który razem z mężem był zatrzymany w tramwaju, razem był na badaniu w więzieniu na Pawiaku w celi na III piętrze a następnie został zwolniony ponieważ pracował u Niemców

Biuro Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów

IPN GK 196/62
NTN 62

Podobno tramwajem w tym czasie była przewożona broń, ale nic ściślejszego nie dowiedziałam się. Opowiadał mi mężczyzna zwolniony z Pawiaka o którym powyżej nadmieniłam iż w czasie badania w celi, od razu gestapowcy powiedzieli zatrzymanym mężczyznom iż zostaną rozstrzelani, natomiast temu mężczyźnie oddali dowód, poczem go zwolnili. W dniu 10 grudnia 1943 r. został wywieszony afisz, który głosił iż w dniu 7 grudnia 1943 r. zostało rozstrzelanych 50 członków P.P.R. za pracę na rzecz Moskwy i Anglji, w odwet za wysadzenie pociągu z amunicją pod Skrudą. W tym dniu odbyły się na terenie Warszawy dwie egzekucje na Woli i na Ojcu, w każdym z tych miejsc rozstrzelano po 25 osób. Niczego więcej o ostatnich chwilach męża nie dowiedziałam się. Odczytano

Szczepanek Jan

p.o. Sędzia Śledczy

Biuro Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów

211 z 463